

НАРЪДЕН БУДИТЕЛ

АБОНАМЕНТЪ:
за година 50 лева.

Излиза всяка
сряда.

Независимъ вестникъ за християнска просвѣта и информация.

Всички ржкописи и суми да се изпращатъ до редактора свещ. Д. ПОПВАСИЛЕВЪ — ШУМЕНЪ
улица „В. Левски“ или печатница „СПАСЪ ПОПОВЪ“.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ
по споразумение.

БРОЯ 1 левъ.

БЛАГОДАРНОСТЪ.

Невшанското църковно настоятелство явно благодари на семейството ЧУШКОВЪ, живущо тукъ, за подарения на църквата **пиринченъ свѣщникъ**, на стойност около три хиляди лева.

с. Невша, Провадийско.

Отъ настоятелството.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Съобщаваме за знание на всички, които сж посещавали и ще посещаватъ **СВОРА** ни въ с. Кабиюкъ Сюютлю, който до сега ставаше на **24 Май — св. св. Кирилъ и Методи** — че отъ тази година за напредъ се отмѣнява за

21 Септември
(Малка Богородица).

с. Кабиюкъ Сюютлю,

16. Май 1929. г. (Шуменско).

Отъ църковн. настоятелство.

Павелъ Анастасовъ

Секретаръ Смѣтната палата—Шуменъ.

1000 години българска речъ!

Да имамъ мощъ срама ти бихъ вземалъ
И той би станалъ мойто вдъхновение
И в' свѣтли звукове те бихъ предалъ
На идецето добро поколѣн'е.

(Вазовъ въ защита на бълг. езикъ.)

Значението, дълбокиятъ смисълъ и оправданието на тържествата, като вчерашнитъ въ Преславъ и Патлейна, е да ни покара да си припомниме отъживяването на време за нашето Гълъно съ блѣсъкъ и величие. Синало и да се възгордѣмъ. Тѣтъ това минало, защото не нѣтъ вчера, не отъ 50 год., а ного отдавна, отъ преди едно илѣдолѣтие и повече, и ние ме имали, по думитъ на Паиния Хилендарски „царъ и Госо-дарство“.

Не помня по какъвъ слу-ай бѣ, но и сега помня добре е при едно народно празд-енство въ София преди 2—3 години между огромната мани-естираща тѣла по красивия офийски булевардъ „Царъ-свободителъ“ разнитъ орга-низации носѣха плакати съ удно хубави надписи, такива надписи, които се връзватъ дълбоко въ сърдцето и въ знанието на човѣка.

Но отъ многото надписи два бѣха, които на мене лично направиха дълбоко впечатле-ние:

Българино, помни своя родъ и езикъ! бѣ един-тъ надписъ.

1000 години българска речъ! бѣ другиятъ надписъ. Ако първиятъ отъ тия два надписи ни подканя да бждемъ одолубиви, да обичаме тат-овината си и да се гордѣмъ името *българинъ*, вториятъ дава мотивитъ и основани-та на тая любовъ, на тая ордостъ:

1000 години българска речъ! заявява мощно и вели-ласно тоя надписъ.

Значи, не отъ вчера, не отъ-реди 50 години, а отъ десетъ-ка звучи въ свѣта българ-

ската речъ, тая българска речъ за която всички учени езико-верци и ценители (наши и чужди) говорятъ съ възторгъ.

Това е българското слово българската книжина, които сж дали своя отпечатъкъ и сж упражнили своето влияние върху славянската писменостъ и култура.

Ами покрѣстването на българитъ при Бориса, а чрезъ тѣхъ и на останалия славянски свѣтъ?

По думитъ на проф. Шишмановъ, покрѣстването на българитъ, а чрезъ тѣхъ и на другитъ славянски народи, е единъ актъ отъ колосално значение; той е апогеоза на едно високо цивилизаторско дѣло.

Християнска България при Бориса и Симеона е служила като естествена посрѣдница между Изтокъ и Западъ, сжщата тая България е съдействи-вала за развоя на общоевро-пейската мисль. Значи, има съ какво да се гордѣе племе-то ни и да крепи духа си. И нашиятъ народъ съставлява следователно, едно културно семейство, което е допринесло за общата цивилизация на Европа.

За тия, които не схващатъ работата така, за тия, които се срамуватъ отъ своя „родъ и езикъ“, нѣкога голѣмиятъ нашъ поетъ Вазовъ бѣ написалъ стихотворението „Български езикъ“, въ което съ единъ гени-яленъ, бихъ казалъ, съ единъ чисто Вазовски похватъ, порица езикоотстъпничитъ и за-щити дивната прелестъ на на-шия езикъ, „езикъ на мжки и на стонове въковни“.

Но днесъ мнозина вече при-знаватъ и познаватъ тайнитъ небесни звукове, които могатъ да се изтръгнатъ отъ този езикъ, както и неговата мж-

жественостъ, глѣдостъ и изра-зителностъ.

Прочее, задъ насъ стои едно велико минало, една сла-вна хилядогодишнина, една виличава епоха на блѣсъкъ и сила, а предъ насъ стои пълно съ надежди бждеще.

Отъ волята и енергията на племето ни ще зависи щото утрешния день да бжде тѣй же свѣтълъ и радостенъ, как-то е билъ при Симеона.

Не „Прусия на балканитъ“ да ни нарича свѣта, нито „Япо-ния на близкия изтокъ“, а „Нор-вегия на балкана“. Некась ми-ренъ трудъ, съ творчески по-лети, съ културно и духовно

За тържествата въ Преславъ и Шуменъ.

За това писаха много еже-дневнитъ вестници. Ние ще съобщимъ нѣкои нѣща, безъ да влизаме въ особни по-дробности.

Въ сжбота следъ обѣдъ въ Преславъ при църквата „Св. Кирилъ и Методи“ пристигна-ха Русенскиятъ Митрополитъ Михаилъ, Епископъ Андрей Велички, новиятъ викарий на Варненската епархия, протосингелътъ на сжщата митрополия Прот. Догановъ и множество све-щеници. На вечернята, която се извърши къмъ 6 часа вечерята, биде запаленъ свещениятъ о-гънь. Епископъ Андрей съ група свещеници направи това по най-първобиденъ начинъ — съ ог-нило, кремъкъ, праханъ и стърготини се доби пламъкъ, отъ който се запали свѣщъ и малко кандило. Това кандило горѣ цѣлата нощъ и на сут-ринята, следъ като биде осве-тена църквата и следъ св. Ли-тургия, Негово Високопреос-вещенство Варненскиятъ и Пре-славски Митрополитъ Симеонъ който пристигна отъ Варна малко преди да пристигне Не-гово Величество Царъ Борисъ III, освети запалениятъ въ над-вечерие огънь и запали съ него специално донесеното отъ София кандило, голѣмо и на-помняще потиръ (златната чаша съ която се причастяваме въ цър-ква) Преди да бжде осветенъ огъня, стариятъ Митрополитъ каза кратка, но знаменателна речъ, която направи дълбоко впечатление на всички присж-ствуващи. Ето и текста на са-мата речъ:

Възлюбени во Христъ братя, Апостолъ Лука ни казва, че 50 дни следъ възкресението на Господа нашего Иисуса Христа когато светитъ апостоли и др. сж били събрани на едно мѣсто, Духъ свети слязълъ въ видъ на огнени езици.

Огряни отъ огъня на светия духъ, апостолитъ тръгнали да проповѣдватъ Христовата вѣра. И ние днесъ сме се събрали въ този Божий храмъ, въздигнатъ въ честъ на светитъ равноапостоли Кирилъ и Методий, за да направимъ поменъ на единъ отъ най-главнитъ, най-великитъ бъл-гарски царе въ миналото.

И ние днесъ пазимъ въ този Божий храмъ свещения огънь, кой-то смятаме да раздадемъ въ всички български градове и села

превъзходство удивимъ свѣта! А, за да се предпазимъ отъ опаснитъ увлечения, които нѣкога докараха гибелъта на римската империя (Хлѣбъ и зрелища—Panem et circenses!) и да не задремемъ върху лав-ритъ на миналото, нека не забравяме и прочутия Гетевъ афоризъмъ:

„Не е достоенъ за едно хуба-во бждеще народъ, който живѣе само съ споменитъ на своето славно минало“.

Трудъ и творчество, родолю-бие и сговоръ—ето задачитъ на днешния день за съзнателния българинъ.

св вѣра въ Бога, че този свещенъ огънь е благословенъ отъ Господа, св вѣра още, че този свещенъ о-гънь ще запали въ сърцата на всички българи вѣрата въ Госпо-да Нашего Иисуса Христа и обичъ-та къмъ нашето отечество, до-бродетели, които имаше и Царъ Симеонъ.

Да се помолимъ братя, този свещенъ огънь да очисти сърцата на всички отъ всяко зло и пок-вара и да запали, така сжщо, въ сърцата на всички ни обичъта къмъ светата праотческа вѣра и къмъ нашето отечество и по този начинъ да се обновимъ всич-ки, за да работимъ подъ мдрото царуване на **Ваше Вели-чество**, за щастieto и напредъ-дка на нашия добъръ, но злочестъ народъ.

Да бжде благословенъ този свещенъ огънь, който ще се за-пали тукъ!

(Тази речъ се напечати на картончета и се разнесе изъ цѣла България.) Следъ речъта на Н. Впр. и следъ освещаването на огъня, отъ който вед-нага биде пренесенъ пламъкъ на старата Симеонова църква и пламнаха тамъ пригответитъ отъ по-рано жертвеници, на-чело съ духовенството, Н. В. Царя и министритъ, тръгна про-цесията за старата Симеонова църква, дето се отслужи пани-хида за Царя Симеона и всич-ки негови споспешници (сътру-дници).

Тукъ прочете слово Проф. Златарски за заслугитъ на Царъ Симеона, а Епископъ Ан-дрей каза кратка речъ.

Следъ панихидата се произ-веде парадъ на войскитъ, Род-на защита, Кубратъ и колоез-дачитъ, приетъ отъ Негово Ве-личество Царя.

Като се вземе предъ видъ, че войскитъ бѣха на брой до три хиляди души, а се гледаха като шепа предъ онова море отъ народъ, що бѣше залялъ пѣтя и развалинитъ, не ще е грѣшка, ако приемемъ, че тукъ бѣха се стекли не по малко отъ 25—30,000 души.

Въ 1 часа се сложи трапеза за Н. В. Царя, министритъ, духовенството и множество видни гости до 200 души Н. В. Царятъ каза речъ, съ коя-то като прави поклонъ предъ заветитъ на царъ Симеона, чер-тае своя пѣтъ и този на своя-та днешна българска държа-

ва въ духа на Симеоновитъ завети. Тази речъ бѣше пълна съ дълбокъ смисълъ и нака-ра да се замислятъ мнозина. Дворътъ бѣше пълненъ съ на-родъ. Следъ речъта множест-вото и гоститъ акламираха своя царъ, а Варненскиятъ На-роденъ хоръ подъ диригентст-вото на г. *Ив. Стефановъ* изпѣ *Боже царя храни*, и всички ста-наха прави.

Говори следъ това речъ Мин. Председателътъ г. *Ляпчевъ*. Въ заключение на своята речъ той пожела Н. Величество по ско-ро да се задоми. Това чака и желае цѣлиятъ народъ. Пос-леднитъ думи дадоха поводъ отново да бжде акламиранъ Царя.

Музиката на 8а пех. дружи-на и Варненскиятъ Народенъ хоръ изпълниха нѣкои отбра-ни музикални номера и къмъ 3 часа се закри праздненст-вото.

Въ срѣда, 15 того, по слу-чай 50 год. отъ Освобождени-то, както навсѣкжде въ Бъл-гария, така и въ Шуменъ се празнува много тържествено.

Въ 9 1/2 часа пр. обѣдъ, ко-гато се донесе отъ спортиститъ свещ. огънь отъ Преславъ, започна молебенъ въ двора на 7-а пех. дружина.

Присжствуваше хиляденъ на-родъ. Молебенътъ извърши Професорътъ отъ Богословския факултетъ Архимандритъ Д-ръ Евтимий, заедно съ мѣст-ното духовенство. О. Профе-сорътъ, който присжствуваше на тържествата въ Преславъ, бѣ нарочно задържанъ за този день. Следъ молебенътъ той каза речъ. Тази дълбокомис-ленаречъ на о. Евтимия направи да не бжде забравенъ той никога отъ шум. интеллигентнѣ общество, което има случай да го чуе.

Той говори 30 минути. Меж-ду друго изказа следнитъ мис-ли (съ наши думи):

Както стариятъ многовѣко-венъ джбъ има коренитъ си дълбоко впити въ земята, така българскиятъ народъ, този старъ многовѣковенъ джбъ има своитъ корени, които го хранятъ изъ духовната съкро-вищница на миналитъ вѣкове и преди всичко изъ златнитъ вѣкъ на Симеона.

Всѣки отъ насъ, който стои тукъ, носи кръвта и духа на нѣкой свой пра-пра-дѣдо който е билъ или Симеоновъ бояринъ и велможа, или неговъ войникъ.

Когато работимъ за държа-вата, работимъ за принципъ на Христа: „Обичай, служи на ближния си“. Безъ държавата е невъзможенъ практически съвмѣстенъ животъ. Чрезъ държавата човѣкъ съединява божието съ човѣшкото. Не случайностъ дето нашиятъ на-родъ може да говори спокойно за съединението на божестве-ното и земното. Той може да говори, защото вече 1000 го-дини работи и живѣе съ идеята за своя държава, въ която осжществява принципитъ на

Християнството. — Който иска да служи на живота, той трябва да е готов да пожертвува своя живот. Всъщност бащинство и майчинство е отказване от себе си във полза на своето дете. Сжщото става във духовно отношение с народитъ. Свещеният огън—да се обича чародина—западен въ душитъ на нашитъ най-стари прадеди, особно отъ вѣка на Симеона, се предава отъ поколѣние на поколѣние съ много жертви, съ самопожертвуванието на плеада дейци за тържеството на идеята за държавата за свободна българска държава.

Свещеният огън—обичта къмъ държавата, въ която само се осъществява любовта къмъ ближния—ние чувствуваме да гори въ всѣки отъ насъ. Това е духътъ на Симеона, духътъ на дейцитъ отъ Възраждането и Освобождението. Днесъ трябва да си спомнимъ и за свещения огънъ на това, което се нарича единство. Принципитъ на хармонията владѣе надъ цѣлата природа. Цѣлото здание на науката и разума свежда къмъ единство. Всички отдѣлни стремежи на хората трябва да се сведатъ къмъ единство. Когато човѣкътъ намери единство въ нѣщата, тогава той намира красотата. Идеята да бжде обединенъ единъ народъ подъ единъ царъ—да бжде приведенъ въ единство—е идея, която има основитъ си въ законитъ на живота. Свещеният огънъ на зак. на живота заповѣдва щото, който е готовъ и преданъ, трябва да върви следъ заветитъ на царъ Бориса и царъ Симеона, както нашитъ прадеди сж вървѣли чакъ до стениитъ на Цариградъ, когато това е дотрѣбвало. Това е добродѣтелъ.

Днесъ многоликиятъ български джбъ вижда, че коренитъ му отиватъ далечъ назадъ—не физически, а духовно—и той стои гордъ задъ миналото и предъ бждещето на историческия животъ. Днесъ когато младитъ синове на България ще разнесатъ по всички краища на родината свещения огънъ, който символизира пламенната обичъ къмъ отечеството, заветана ни отъ Симеона, многообуряемото въковно дърво, което се нарича българско отечество, стои и може да стои спокойно предъ буритъ на живота. Който се чувства синъ на Симеона, трябва да грабне и понесе въ душата си неговиятъ свещенъ огънъ. Всѣки на своята работа, въ своето кюше може и трябва да продължи дѣлото на Симеона, на Асеня, на Самуила, на Волова и Василъ Друмева, наши съграждани. Да предадемъ свещения огънъ на децата си и сж такова настрояние да изпросимъ благословението на небето—свещ. огънъ на дѣлитъ ни да пламти въ душитъ на българитъ сега и въ далечнитъ бждещи въкове. Аминъ.

Следъ това се произведе тарадъ, който прие Началника на гарнизона. Следъ обѣдъ отъ 5 до 7½ часа има народни хора, а следъ 8 часа факелно шествие изъ града, което завърши на площада при ит. „Арх. Михаилъ“. Въ сатона на последното се даде възпоменателна вечеръ и сж това завърши празненството.

Свещ. Д.

Paula Maria

Сакатата Анелисъ.

Въ болницата... детското отделение. Свѣтла слънчева стая... бѣли стени съ весели цѣтнни картини и една малка... тиха мъченица... въ бѣло като снѣгъ легло...

О! колко е тежко да се лежи тъй неподвижно! Но болката не позволява! Сестрата, която денемъ и нощемъ бди, сжщо не позволява да се става... Да, сестра Тея е приятна и услужлива, но... строга... Ето... и днесъ се измина... Сестра Тея заобикаля, както всѣкога, и днесъ леглата, хваща малкитъ ржчички на болнитъ деца, милва бледнитъ имъ бузички...

Дохожда и до Анелисъ, която отъ много... много седмици лежи сж гипсъ на крака. О! каква мъжа отъ тая тежка превръзка. И какво търпение за всичко това?

— Сестро, казатъ съ тихъ и треперящъ гласъ на сестра Тея, прегръщайки я съ своитъ малки, меки ржчички, върно ли е, че азъ скоро ще мога да стана? Ще мога ли скоро пакъ да бѣгамъ?

— Да, Анелисъ, много скоро. Болката отива на добре, стига да имашъ още малко търпение.

— И тогава ще бжде ли моя кракъ правъ както на другитъ деца?

— Да, моя малка Анелисъ, радвай се!

— И тогава... тогава... нѣма ли повече да ми казватъ куцата Анелисъ? И още много... много по лоши думи. Кажки, кажки ми, мила сестро. Не ще ли бжде всичко това? Нѣма ли да бжда азъ вече сакатата Анелисъ?

Така питаше и очакваше съ надежда своето оздравяване това треперящо детско сърдце, което тъй много години безропотно носи своя кръстъ. Въ голѣмитъ му пламтащи очи се виждаше надеждата, както и тжгата, които изпитваше въ тия часове... Сълзи обливаха неговото детско лице, когато надеждата подхраняше душевната му радост...

Отъ немски: Ек. Д-ръ Панайотова

Български кинематографически университетъ.

Основанъ е въ София, като културенъ институтъ. Уставътъ му е утвърденъ отъ Министерството на народ. просвѣщение и отъ вътрешното министерство. Управлява се отъ настоятелство, начело на което стои енергичниятъ и известенъ нашъ проф. Златаровъ.

Този институтъ се явява много на време у насъ. Той ще пропагандира само научни и културни филми, придружени съ сказки. Получилъ е представителство на италианското филмово производство „Луче“, което има само просвѣтителни филми. Възпитателниятъ филмовъ институтъ при Обществото на народитъ е възложилъ на „Бѣлг. Кин. Универс.“ почетната служба „кореспондентъ за България“.

Б. К. У. се урежда на солидни начала. Той ще има клонъ въ всѣки градъ. Въ Шуменъ тия дни бѣ дошелъ секретарътъ му, за да уреди представителството. Въ скоро време, както Софийската централа тъй и представителитъ въ провинцията, ще почнатъ своята работа.

Отъ всички срѣди почти се протестира срещу развращаващото влияние на киното особно всрѣди младежта. За това не е виновно самото изкуство, а сж виновни хората които търгашествуватъ съ изкуството. Дошло е време и филмовото изкуство да се използва за доброто на нашия народъ. Всички добри българи отъ всички срѣди трябва да се притечатъ въ помощъ на Българския кинематографич. университетъ.

ХРОНИКА.

Тѣхни Впр. Митрополититъ Симеонъ и Михаилъ и Епископъ Андрей заедно съ професоръ Архимандритъ Д-ръ Евтимий на връщане отъ Преславъ нощуваха въ Шуменъ. Въ понеделникъ сутринта дѣдо Симеонъ си замина за Варна, а другитъ гости заедно съ свещ. Икономоу отъ Варна, придружени отъ Окр. управителъ г. Рашковъ посетиха разкопкитъ въ Мадара и Плиска, водоснабдителнитъ постройки въ Дели-Ормана и си заминаха въ вторникъ безъ Проф. о. Евтимий, който бѣ задържанъ за празника на 15 того.

Нар. събрание въ своето тържествено заседание по случай всенароднитъ празненства е отдало почитъ къмъ първия председателъ на учредителното нар. събрание Екзархъ Антимъ I и къмъ първиятъ още живъ свой председателъ на обикнов. нар. събрание Митрополитъ Симеонъ. Това ни дава поводъ да отбележимъ, че въ Преславъ въ деня на празника единъ нар. представителъ отъ болшинството

на публично мѣсто си позволи да се гаври съ българското духовенство. Разбира се, той си получи достоенъ отговоръ отъ нашия редакторъ. Трѣбва да скърбимъ, че прости и не невежи хора все още се избиратъ за наши нар. представители.

Презъ време на факелното шествие вечерта на 15 того направиха отлично впечатление съ своя редъ и дисциплина ученицитъ отъ Опитното земл. училище. Голѣма придобивка би било за нашия народъ, ако всички негови деца минѣха училищата въ пансионни.

Настоят. на хр. „Св. Възнесение“ изказва благодарностъ на г-жа Вѣна Г. Халткова отъ града за подарената бродирана отъ самата нея копринена покривка за св. Престолъ. Богъ да я награди!

Въ миналия брой по погрѣшка сме съобщили, че ще се прави панихида и за царъ Бориса—стари. Той е възведенъ отъ църквата въ светия, а за светия ние простосмъртнитъ не можемъ да се молимъ.

Акционерно Д-во Лада-Шуменъ въ ликвидация.

Докладъ на контролния съветъ до общото годишно събрание на акционеритъ—Господа акционери, Възъ основа на чл. 202 отъ Т. Законъ и чл. 27 отъ устава на д-то, честь ни е да явимъ, че операциитъ на дружеството за календарната 1928 г. сж върно записани по книгитъ на дружеството и следъ най-щателна провѣрка, която извършихме, намерихме, че баланса, както и ведомостта за загубитъ и печалбитъ за 1928 г., сж върно извлечени отъ книгитъ на дружеството. Прочие, молимъ да освободите отъ отговорностъ насъ и г. г. ликвидаторитъ за отчетната 1928 г.

гр. Шуменъ, 20. I. 1929 г. Контроленъ съветъ:
Мих. Н. Моловъ.
Жечо Вълчановъ.

БАЛАНСЪ на АКЦ. Д-во ЛАДА — Шуменъ.

на 31 Декември 1928 год.

Активъ:	Пасивъ:
Каса 124.25	Капиталъ 302,100.—
Римеси 1,261.90	Депозанти 35,000.—
Движими имоти 9,000.—	Кредитори 31,953.40
Депозити 35,000.—	
Дебитори 135,898.90	
Загуби отъ 1924—1928 г. 187,768.35	
369,053.40	369,053.40

С-ка Загуби и печалби на 31 Декември 1928 год.

Общи разноси 19,932.—	Фондъ постр. театръ 4,480.—
прот. полицие-сѣбираеми 500.—	загуби за 1928 год. 60,709.95
прех. с-ки 2,280.—	
обезценка на инвентаръ 42,477.95	
65,189.95	65,189.95

Ликвидатори:

Ив. Деневъ, Хр. Каролевъ.

Контр. съветъ:

Мих. Н. Моловъ, Ж. Валчановъ.

I Шуменски Сжд.-изпълнителъ

И. д. № 1005/1927 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 338

На 21 Май 1929 год. въ 9 часа предъ обѣдъ предъ канцеларията си ще продамъ на публиченъ търгъ разни движими имоти, принадлежащи на Алекси К. Момовъ отъ гр. Шуменъ, за дълга му къмъ Борнъ и Сие Акц. Д-во отъ гр. София за 4800 лв.

гр. Шуменъ, 10 V 1929 година
Сждия изпълнителъ: Г. Яневъ.

I Шуменски Сжд.-изпълнителъ

И. д. № 1002/1927 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 337

На 21 Май 1929 год. въ 9 часа предъ обѣдъ предъ канцеларията си ще продамъ на публиченъ търгъ разни движими имоти, принадлежащи на Недю Цанковъ отъ село Деро, за дълга му къмъ Борнъ и сие Акц. Д-во отъ гр. София за 6780 лв.

гр. Шуменъ, 10 V 1929 година
Сждия изпълнителъ: Г. Яневъ.

I Шуменски сжд.-изпълнителъ.

И. д. № 1619/1926 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 259

На 23 Май 1929 година въ 9 часа предъ обѣдъ на житния пазаръ въ гр. Шуменъ ще продавамъ на публиченъ търгъ разни храни, принадлежащи на Ибрамъ Салиевъ Трупъ отъ с. Ембие Солакъ за дълга му къмъ Петко Василевъ отъ гр. Шуменъ за 4000 лв.

гр. Шуменъ, 19. IV. 1929 год.
Сждия изпълнителъ: Г. Яневъ.

I Шуменски Сжд.-изпълнителъ

И. д. № 1480/1928 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 260

На 23 Май 1929 година въ 9 часа предъ обѣдъ на житния пазаръ въ гр. Шуменъ ще продавамъ на публиченъ търгъ храни, принадлежащи на Ангелъ Петровъ отъ с. Макакъ за дълга му къмъ Атанасъ Добревъ отъ гр. Шуменъ за 6097 лева.

гр. Шуменъ, 19. IV. 1929 год.
Сждия изпълнителъ: Г. Яневъ.

I Шуменски Сжд.-изпълнителъ

И. д. № 263/1929 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 253

На 25 Май 1926 година на Хайванъ пазаръ въ гр. Шуменъ, ще продамъ въ 9 часа предъ обѣдъ разни имоти, принадлежащи на Реджебъ Салимовъ отъ с. Казлъ-кая за дълга му къмъ Исакъ Б. Аронъ отъ гр. Шуменъ за 7500 лв.

гр. Шуменъ, 19. IV. 1929 год.
Сждия изпълнителъ: Г. Яневъ.

I Шуменски Сжд.-изпълнителъ

И. д. № 800/1927 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 249

На 25 Май 1929 година на Хайванъ пазаръ въ гр. Шуменъ, ще продамъ въ 9 часа предъ обѣдъ разни имоти, принадлежащи на Любенъ Петровъ отъ с. Коджаджикъ за дълга му къмъ Мехмедъ Р. Ференджи отъ гр. Шуменъ за 3970 лв.

гр. Шуменъ, 19. IV. 1929 год.
Сждия изпълнителъ: Г. Яневъ.

I Шуменски Сжд.-изпълнителъ

И. д. № 836/1927 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 257

На 25 Май 1929 година въ 9 часа предъ обѣдъ въ гр. Шуменъ на Хайванъ пазаръ, ще продамъ на публиченъ търгъ разни движими имоти, принадлежащи на Дони Г. Чалжонъ отъ с. Макакъ за дълга му къмъ Банка „Бждащностъ“ отъ гр. Шуменъ за 3000 лв.

гр. Шуменъ, 19. IV. 1929 год.
Сждия изпълнителъ: Г. Яневъ.

I Шуменски Сжд.-изпълнителъ

И. д. № 1429/1928 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 255

На 25 Май 1929 година въ 9 часа предъ обѣдъ въ гр. Шуменъ на Хайванъ пазаръ, ще продамъ на публиченъ търгъ разни движими имоти, принадлежащи на наследницитъ на Маринъ Байчевъ отъ с. З. Д. кученъ за дълга му къмъ Петко Василевъ отъ гр. Шуменъ за 700 лева.

гр. Шуменъ, 19. IV. 1929 год.
Сждия изпълнителъ: Г. Яневъ.

I Шуменски Сжд.-изпълнителъ

И. д. № 271/1929 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 254

На 25 Май 1929 година въ 9 часа предъ обѣдъ въ гр. Шуменъ на Хайванъ пазаръ, ще продамъ на публиченъ търгъ разни движими имоти, принадлежащи на Хасанъ Шакировъ отъ с. Казлъ-кая за дълга му къмъ Исакъ Б. Аронъ отъ гр. Шуменъ за 5500 лв.

гр. Шуменъ, 19. IV. 1929 год.
Сждия изпълнителъ: Г. Яневъ.

I Шуменски Сжд.-изпълнителъ

И. д. № 208/1928 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 248

На 25 Май 1929 година въ 9 часа предъ обѣдъ на Хайванъ пазаръ въ гр. Шуменъ, ще продавамъ на публиченъ търгъ разни движими имоти, принадлежащи на Димо Н. Студенковъ отъ гр. Шуменъ за дълга му къмъ Стилянъ Хорозовъ отъ гр. Шуменъ за 1400 лв.

гр. Шуменъ, 16. IV. 1929 год.
Сждия изпълнителъ: Г. Яневъ.

Четете вестникъ
„НАРОДЕН БУДИТЕЛ“